

czech made*





VINTAGE SESSION

KDYŽ CHCETE PŘIVOLAT MÚZY, POŘÍDTE SI ATELIÉR V NEJVYŠŠÍM PATŘE ČINŽOVNÍHO DOMU. ZÁKLADEM MUSÍ BÝT VELKÉ ŠESTIMETROVÉ OKNO DO OBLUKU, VÝHLED DO DÁLKY A ATMOSFÉRA MINULÝCH LET.

TEXT MARTINA KRÁLOVÁ FOTO FILIP ŠLAPAL

Ateliér hudebního skladatele v pražském činžáku vznikl rekonstrukcí z bytové jednotky a přilehlých nebytových půdních prostor. Když vejdete, upoutá vás velké okno do oblouku (téměř jedenáct metrů čtverečních) s výhledem, který je vlastně součástí interiéru. Protože dům je rohový, střed ateliéru má tvar kruhové výseče. To vše dává místu unikátní atmosféru, kterou se majitel snažil zachovat. „Nemám rád nové interiéry, které působí sterilně,“ říká. Proto bylo jeho základní snahou udělat rekonstrukci tak, aby nezasvěcený člověk považoval všechno za původní – tedy z doby na konci dvacátých let. Znamenalo to především najít kvalitní řemeslníky a věnovat stavbě hodně času.

Například okna se musela nahradit přesnými kopiemi – šlo o každou drážku a rádius obloučku, proto nakonec padla volba na truhlářskou firmu, která rekonstruovala

okna domu Langhans. „Ruční emailové nátěry oken, dveří a vůbec všech lakovaných ploch pomáhají vytvořit autentickou atmosféru. Dnes je totiž obvyklé stříkat plochy polyuretanovými laky, jenže bez patrných tahů štětce vypadá natřené dřevo jako umělá hmota,“ vysvětluje majitel. „Důležité bylo samozřejmě zachovat původní dělení oken, u nově navržených dveří zase šlo o proporce. Kliky z bílé mosazi jsme nechali odlít podle vzoru z třicátých let.“

Dalším určujícím prvkem byla podlaha – dubové parkety pokládané „do stromečku“ jsou pro pražské interiéry konce dvacátých let typické. Tady jejich povrch není lakovaný, ale ošetřený olejem. Sametový matný vzhled totiž nechává vyniknout strukturu dřeva, zatímco lak by vytvořil z podlahy kompaktní plochu lesklou jako zrcadlo.

→

czech made*



Když se pokocháte výhledem z velkého okna a obrátíte se, zaujme vás krb obložený dlaždičkami tmavěmodré keramické mozaiky. „Když jsem byl malý, chodili jsme na Letnou do kavárny Expo '58,“ vysvětluje majitel. „Pamatoval jsem si odtamtud mozaiku na stěnách kolem schodiště. Chtěl jsem ji také někde použít.“

Tmavěmodrá barva krbu se stala základem barevného konceptu, se kterým pomáhal filmový architekt Radek Hanák (jeho práci znáte např. z filmů Samotáři či Jedna ruka netleská). Šlo o to, že barvy stěn kolem krbu nemohly být příliš kontrastní, aby celek působil harmonicky – proto jsou dnes tlumeně modré. Navíc se vytvořil útulný koutek, kde chcete posedět – jedná se o společenskou místnost. Stejným způsobem jako u krbu se postupovalo při výběru barvy na stěnu kolem oken – minimální kontrast s výhledem tvoří odstín bílé kávy a vy máte pocit, že před vámi nestojí žádná bariéra. V každé barvě použité v prostoru ateliéru je v určité míře obsažena černá, aby byl



Na úvodní dvoustraně vlevo: Krb je obložený keramickou mozaikou. Unikátní samorost je z roku 1967, slouží jako květinový stojan. *Vpravo:* Společenská místnost má tvar kruhové výseče. V jejím cípu je krb, naproti, ve stěně do oblouku je obrovské šestikřídlé okno s výhledem. Za přepážkou najdete kuchyňku. Nábytek: křesla Thonet z 30. let, kulatý stůlek s onyxovou deskou Huber a plexi stůlek Louis pod glóbusem jsou od Minotti (Linea Pura), sofa Marshmallow z r. 1958 od George Nelsona vyrábí v reedici Vitra. Jídelní stůl je od Tunelu, kovové židle Hole od bratrů Bouroullecových, Cappellini (Ranný Architects). Vzádu je červené laminátové křesílko od Eamesových, originál od firmy Herman Miller přivezený z Miami. Kovovou stojací lampu měl ve své vile Ladislav Sutnar, druhá lampa je z 50. let.

Na protější straně nahoře: Skříňka z 60. let nese retro hi-fi věž Sony. Stojí vedle posuvných dveří vytvořených na zakázku podle majitelova návrhu. *Dole:* Legendární elektrické piano Fender Rhodes si notuje s reprobodnou Grundig – obojí je ze 70.let.

Na této straně nahoře: Neomítnuté stěny v některých místnostech zajišťují akustickou pohodu. Litinové radiátory jsou nové, ale mají klasický design. Stůlek na kolečkách ze 70. let pochází z Itálie. *Dole:* Jako knihovna slouží ve společenské místnosti pozinkované kovové regály, které se obvykle používají v továrnách (dodává firma Kwesto). Mrož v popředí je hračka navržená Ladislavem Sutnarem (Modernista).



výsledek tlumenější, elegantnější a bližší retro stylu, o který majiteli šlo.

Záliba v retru se odráží i v zařízeních. Základem je samotný krb, který svou mozaikou evokuje padesátá léta, a ze stejné doby najdete ve společenské místnosti také některý nábytek: originál laminátového křesílka od Eamesových vyrobený firmou Herman Miller, který si majitel přivezl z Miami, sofa Marshmallow od George Nelsona, který nyní v reedici opět vyrábí Vitra, česká křesílka z bazarů, lampy a také červený obraz s Jayne Mansfieldovou, vytvořený ze staré fotky.

V interiéru je však patrná snaha vyhnout se jednomu stylu, abyste si nepřipadali jako v muzeu. Proto tu najdete také křesla Thonet z let třicátých, malé stoly a nový velký stůl se židlemi ze současnosti. Legendární piano Fender Rhodes a kulaté reprobodny Grundig jsou z let sedmdesátých. Jako knihovna slouží industriální pozinkované regály.

→

czech made*



Industriálně působí také litinové radiátory osazené viditelně v celém ateliéru - jejich design je podobný jako ve třicátých letech, ale jsou nové, proto fungují bez problémů. Vypadají mnohem přirozeněji než jiná současná topná tělesa.

Dalším industriálním prvkem jsou některé stěny, kde je zachována struktura cihel. Stěna ve společenské části měla původně akustické obklady (osadil je trumpetista, který tu původně žil), a když byly odstraněny, cihly se částečně zahladily a pak opatřily šedým nátěrem. Akustickou pohodu tu dnes zajišťuje zaklopený strop a dřevěná podlaha. V projekční a poslechové místnosti funguje dobře akustika také díky představeně neomítnuté cihlové stěně a speciálním dírkovaným deskám, jimiž je obložena část stropu.

Společenská místnost je částečně přepažená – za přepážkou najdete kuchyňku. Okénkem můžete sledovat dění a máte pořád přehled.

Díky velkému množství oken (o celkové ploše 18 metrů





Na protější straně nahoře: Kuchyňská linka byla navržena tak, aby vypadala jako nábytek a hodila se k ostatnímu zařízení. Slon v okénku je z Indie, kovová konvička z Maroka. Kuchyňskou linku s teakovou pracovní deskou vyrobila na zakázku firma Just, nerezová digestoň je na zakázku od firmy Cato, sporák je značky Baumatic. *Dole:* Od okna vidíte stůl v kuchyňce s umakartovou deskou z r. 1968, doplňují ho dvě židle z Indonésie. Obraz je vyrobený ze staré fotky herečky Jayne Mansfieldové, která byla zvětšena a vytištěna na plátno. Na stole je dóza Orient od Pavla Janáka (Modernista). Stojací lampa z 60. let je také z obchodu Modernista. Na stěně je zachována struktura cihlového zdiva. *Na této straně nahoře:* Toaleta byla obložena bazénovou skleněnou mozaikou, aby se sem mohla umístit sprcha. *Dole:* V ateliéru je ještě koupelna se starou vanou na nožičkách, kam přichází denní světlo velkým oknem. Průhledná plastová židle Le Marie je od Philippa Starcka, vyrábí Kartell, prodává Konsepti. Jedná se o prostor vytvořený z bývalé půdy. Podlaha je z teakového dřeva.

čtverečnicích, navíc orientovaných na jihovýchod) je ústřední část ateliéru velmi světlá a tak prostorná, že může být využívána filmovými produkcemi pro natáčení či fotografování. Konají se tu také malé koncerty a kapelové zkoušky.

V atmosféře ateliéru je znát majitelova inspirace interiéry z dětství a jeho zkušenost z cestování, a navíc množství času a práce, které rekonstrukci osobně věnoval. ☒

SERVIS

Stavební práce: Tepkom, Pod Pekařkou 47, Praha 4, tel.: 261 226 565, www.tepkom.cz. Okna: Truhlářství Martin Louženský, Školní 319, Jesenice, okr. Rakovník, tel.: 606 731 714. Pohledové cihly: Altea, www.altea-praha.cz. Dveře: Truhlářství Šlezar, Wittgensteinova 12, Olomouc, tel.: 777 101 225. Kuchyňská linka: Just, Sázavská 30, Praha 2, tel.: 777 165 190, www.designjust.cz.

